

Warszawa, dnia 1 października 2025 r.

Poz. 1332

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 września 2025 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o pracownikach sądów i prokuratury

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2018 r. poz. 577), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do wzmocnionej współpracy w zakresie Prokuratury Europejskiej (Dz. U. poz. 304) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 23 września 2025 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 6 i art. 7 ustawy z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do wzmocnionej współpracy w zakresie Prokuratury Europejskiej (Dz. U. poz. 304), które stanowią:

„Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11b ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11b ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 26 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1332)

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1998 r.

o pracownikach sądów i prokuratury¹⁾

Art. 1. Ustawa określa obowiązki i prawa urzędników oraz innych pracowników zatrudnionych w:

- 1) sądach powszechnych i wojskowych;
- 2) powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury;
- 3) Biurze Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o dyrektorsze sądu, w przypadku sądów wojskowych należy przez to rozumieć prezesa wojskowego sądu okręgowego albo prezesa wojskowego sądu garnizonowego.

Art. 2. Urzędnikiem może zostać osoba:

- 1) która ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) o nieposzlakowanej opinii;
- 3) która nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) przeciwko której nie jest prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) (uchylony)
- 6) posiadająca stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku;
- 7) która odbyła staż urzędniczy w sądzie lub w prokuraturze.

Art. 3. 1. Staż urzędniczy ma na celu praktyczne i teoretyczne przygotowanie do wykonywania obowiązków urzędnika.

2. Staż urzędniczy trwa 6 miesięcy i kończy się egzaminem.

3. Od odbycia stażu urzędniczego zwolnione są osoby, które ukończyły aplikację sędziowską lub prokuratorską.

Art. 3a. 1. Na staż urzędniczy może być przyjęta osoba, która spełnia wymogi określone w art. 2 pkt 1–6.

2. Właściwy dyrektor sądu lub właściwy prokurator, o którym mowa w art. 5 pkt 5–8, zwany dalej „prokuratorem”, może zwolnić z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części osobę, wybraną w drodze konkursu na staż urzędniczy, zwanego dalej „konkuresem”, która wykaże się wymaganą programem stażu urzędniczego wiedzą teoretyczną, w szczególności znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, umiejętnościami stosowania tej wiedzy w praktyce oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.

Art. 3b. 1. Dyrektor sądu lub prokurator organizuje, w drodze konkursu, nabór kandydatów na staż urzędniczy w sądzie lub prokuraturze.

2. Dyrektor sądu lub prokurator informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu lub prokuratury, we właściwym, ze względu na siedzibę sądu lub prokuratury, urzędzie pracy, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności zamieszczając ogłoszenie w prasie lokalnej.

3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez dyrektora sądu lub prokuratora.

4. Konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do wykonywania obowiązków urzędnika.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 1).

¹⁾ Odnosnik nr 1 dodany przez art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do wzmocnionej współpracy w zakresie Prokuratury Europejskiej (Dz. U. poz. 304), która weszła w życie z dniem 27 marca 2025 r.

5. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, w oparciu o jego wyniki, może wyłonić rezerwową listę kandydatów na wypadek zaistnienia możliwości zatrudnienia większej liczby osób, rezygnacji kandydata bądź w sytuacji ustania stosunku pracy z osobą odbywającą staż urzędniczy przed ukończeniem tego stażu. Rezerwowa lista kandydatów jest ważna do następnego konkursu, jednakże nie dłużej niż 12 miesięcy od przeprowadzenia ostatniego konkursu.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursów na staż urzędniczy w sądach i prokuraturze, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry urzędniczej do pracy w sądach i prokuraturze.

Art. 4. 1. Stosunek pracy z osobą ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony.

2. Stosunek pracy z urzędnikiem nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

3. (uchylony)

4. Warunkiem ubiegania się o zatrudnienie w sądzie lub prokuraturze jest złożenie przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na staż urzędniczy oświadczenia, że nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

5. Dyrektor sądu lub prokurator kierujący jednostką organizacyjną prokuratury przed przyjęciem osoby na staż urzędniczy zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o tej osobie.

6. W uzasadnionych przypadkach dyrektor sądu lub prokurator zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o osobie zatrudnionej w sądzie lub prokuraturze.

7. (uchylony)

Art. 4a. W przypadku zniesienia sądu, w pierwszej kolejności na wolne etaty urzędnicze i pracownicze w sądach lub prokuraturach, na ich wniosek, są zatrudniani urzędnicy i pracownicy zniesionego sądu.

Art. 5. Stosunek pracy z osobami, o których mowa w art. 4, nawiązuje i rozwiązuje odpowiednio w:

1) w sądzie – dyrektor sądu;

2) (uchylony)

3) (uchylony)

3a) wojskowym sądzie okręgowym – prezes wojskowego sądu okręgowego;

4) wojskowym sądzie garnizonowym – prezes wojskowego sądu garnizonowego;

4a) Prokuraturze Krajowej – Prokurator Krajowy;

5) (uchylony)

6) prokuraturze regionalnej – prokurator regionalny;

7) prokuraturze okręgowej i rejonowej – prokurator okręgowy.

8) (uchylony)

Art. 6. Urzędnik jest obowiązany:

1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;

2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;

3) dochowywać tajemnicy prawnie chronionej;

4) zachowywać się godnie;

5) poszerzać wiedzę zawodową.

Art. 7. 1. Urzędnik jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli w przekonaniu urzędnika polecenie służbowe jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, jest on obowiązany na piśmie poinformować o tym przełożonego. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia urzędnik jest obowiązany je wykonać.

3. Urzędnik nie wykonuje polecenia służbowego, jeżeli prowadziłoby to do popełnienia przestępstwa lub groziłoby niepowetowanymi stratami.

Art. 8. 1. Urzędnicy i inni pracownicy sądów i prokuratury podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Oceny dokonuje dyrektor sądu lub prokurator, biorąc pod uwagę opinię bezpośredniego przełożonego i komisji kwalifikacyjnej, powoływanej przez dyrektora sądu lub prokuratora.

2. Ocena okresowa sporządzana jest na piśmie nie rzadziej niż raz na 24 miesiące i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

3. Ocena okresowa dotyczy wykonywania przez urzędnika lub innego pracownika sądu lub prokuratury powierzonych im obowiązków. Ocenę niezwłocznie doręcza się osobie ocenianej.

4. Od oceny służy, w ciągu 7 dni od dnia doręczenia, sprzeciw do dyrektora sądu lub prokuratora.

5. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

6. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę okresową zmienia się albo sporządza ponownie.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania przy dokonywaniu ocen urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury, mając na uwadze właściwy poziom wykonywanych przez nich obowiązków.

Art. 9. Urzędnik przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się swoimi poglądami politycznymi, religijnymi ani interesem jednostkowym lub grupowym.

Art. 10. Między urzędnikami nie może powstać układ podległości służbowej, jeżeli są małżonkami albo pozostają ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia albo przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 11. 1. Urzędnik nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody przełożonego.

2. Urzędnik nie może wykonywać zajęć sprzecznych z obowiązkami urzędnika i podważających zaufanie do sądu lub prokuratury.

Art. 11a. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie, Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Minister Sprawiedliwości może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy dyrektor sądu apelacyjnego może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Minister Sprawiedliwości, jeżeli przemawiają za tym potrzeby sądownictwa, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub Ministerstwie Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: głównego księgowego i audytora wewnętrznego.

6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do sądu lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czterech lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.

8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.

9. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.

10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą sądu, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio sąd, do którego urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.

12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 11b. 1.²⁾ Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w biurze delegowanego prokuratora europejskiego, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości – do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2.²⁾ Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w biurze delegowanego prokuratora europejskiego, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości – do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator regionalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danego regionu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Krajowy, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w prokuraturze stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.

6.³⁾ Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do prokuratury, biura delegowanego prokuratora europejskiego lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.

8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.

9.⁴⁾ W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub biura delegowanego prokuratora europejskiego urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.

10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą prokuratury, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

²⁾ Dodany przez art. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej do wzmocnionej współpracy w zakresie Prokuratury Europejskiej (Dz. U. poz. 304), która weszła w życie z dniem 27 marca 2025 r.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio jednostka organizacyjna prokuratury, do której urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.

11a.⁵⁾ Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika do biura delegowanego prokuratora europejskiego wypłaca jednostka organizacyjna prokuratury, z której urzędnik został delegowany.

12.⁶⁾ Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, w biurze delegowanego prokuratora europejskiego lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości lub biura delegowanego prokuratora europejskiego oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.

Art. 12. 1. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia następuje w razie prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia może nastąpić w razie prawomocnego skazania za nieumyślne przestępstwo lub nieumyślne przestępstwo skarbowe.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia następuje w razie prawomocnego orzeczenia ubezwłasnowolnienia częściowego lub całkowitego.

4. Rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem bez wypowiedzenia może nastąpić w razie jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną w okresie pobierania z tego tytułu zasiłku, a także w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn, po upływie okresów przewidzianych w art. 53 Kodeksu pracy.

5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do urzędników zatrudnionych na podstawie mianowania. W takim przypadku przepisu art. 22 nie stosuje się.

6. Przepis art. 52 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 12a. W razie niezdolności do pracy z powodu choroby, o której mowa w art. 12, lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną urzędnik zachowuje prawo do świadczeń pieniężnych przez okres przewidziany w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 12b. 1. Dyrektor sądu lub prokurator zawiesza urzędnika lub osobę odbywającą staż urzędniczy w pełnieniu obowiązków, jeżeli:

- 1) przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe bądź całkowite ubezwłasnowolnienie urzędnika lub osoby odbywającej staż urzędniczy ustanowiono doradcę tymczasowego;
- 2) przeciwko urzędnikowi lub osobie odbywającej staż urzędniczy prowadzone jest postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, chyba że stosunek pracy został rozwiązany w trybie art. 52 Kodeksu pracy.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do prawomocnego zakończenia postępowania.

3. Okres zawieszenia wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, urzędnik lub osoba odbywająca staż urzędniczy zachowuje prawo do wynagrodzenia w pełnej wysokości oraz do innych przysługujących mu uprawnień i świadczeń, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące.

5. Po upływie 3 miesięcy, o których mowa w ust. 4, urzędnik lub osoba odbywająca staż urzędniczy otrzymuje połowę przysługującego mu wynagrodzenia do prawomocnego zakończenia postępowania.

6. W przypadku oddalenia lub odrzucenia wniosku o ubezwłasnowolnienie albo umorzenia postępowania o ubezwłasnowolnienie bądź umorzenia postępowania karnego albo wydania wyroku uniewinniającego urzędnikowi lub osobie odbywającej staż urzędniczy należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia.

Art. 12c. Dyrektor sądu lub prokurator może zawiesić urzędnika lub osobę odbywającą staż urzędniczy w pełnieniu obowiązków, przeciwko której prowadzone jest postępowanie o nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub nieumyślne przestępstwo skarbowe. Przepis art. 12b ust. 2–6 stosuje się.

Art. 13. (uchylony)

⁵⁾ Dodany przez art. 3 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 3 pkt 2 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 14. 1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska w sądach powszechnych i wojskowych oraz powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,
- 2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,
- 5) sposób i tryb odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu

– uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególnie wymagania dotyczące wykonywania czynności w sądach i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) regulamin premiowania urzędników i innych pracowników zatrudnionych przy ściąganiu należności sądowych oraz w wydziałach ksiąg wieczystych,
- 2) regulamin przyznawania urzędnikom i innym pracownikom sądów i prokuratury nagród za szczególne osiągnięcia w pracy

– uwzględniając charakter i rodzaj czynności wykonywanych przez urzędników i innych pracowników oraz zajmowane stanowisko, a także rzetelność, inicjatywę, sumienność i zaangażowanie przy wykonywaniu obowiązków i poleceń służbowych.

Art. 14a. Podwyższenie wynagrodzeń urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury lub pracowników Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego następuje w terminach i na zasadach określonych dla pracowników państwowej sfery budżetowej nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń.

Art. 15. Urzędnikowi i innemu pracownikowi sądu lub prokuratury lub pracownikowi Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1 % za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

Art. 16. Za wieloletnią pracę urzędnik i inny pracownik sądu lub prokuratury lub pracownik Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego otrzymuje nagrodę jubileuszową w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy – 75 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy – 100 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy – 150 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy – 200 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy – 300 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy – 400 % wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 17. Urzędnikowi albo innemu pracownikowi sądu lub prokuratury lub pracownikowi Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) dwumiesięcznego wynagrodzenia – po 10 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub Trybunale Konstytucyjnym;
- 2) trzymiesięcznego wynagrodzenia – po 15 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub Trybunale Konstytucyjnym;
- 3) sześciomiesięcznego wynagrodzenia – po 20 latach pracy w sądzie lub prokuraturze lub Trybunale Konstytucyjnym.

Art. 18. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą do urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury lub pracowników Biura Służby Prawnej Trybunału Konstytucyjnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917 oraz z 2025 r. poz. 39, 620 i 820), a w sprawach nieuregulowanych także w tej ustawie – przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277 i 807).

Art. 19. (pominięty)

Art. 20. (pominięty)

Art. 21. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione na podstawie dotychczasowych przepisów jako pracownicy administracyjni przez okres co najmniej roku w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury stają się urzędnikami w rozumieniu ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy osoby zatrudnione w sądach lub jednostkach organizacyjnych prokuratury na stanowiskach pomocniczych, technicznych, robotniczych i obsługi oraz pracownicy administracyjni zatrudnieni przez okres krótszy niż rok stają się innymi pracownikami w rozumieniu ustawy.

Art. 22. Stosunki pracy nawiązane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania pozostają w mocy i mogą być zmieniane i rozwiązywane na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁷⁾.

⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 30 grudnia 1998 r.